DET KONGELIGE
KUNNSKAPSDEPARTEMENT

Høringsnotat

Forslag til endringer i opplæringsloven og privatskoleloven om plikt til småguppeundervisning og fjerning av krav om leksehjelp

7. oktober 2026

Innholdsfortegnelse

1 Innledning 4

2 Bakgrunnen for forslaget 4

3 Kunnskapsgrunnlaget 4

3.1 Gruppestørrelser i dag 4

3.2 Effekten av smågruppeundervisning 5

3.3 Leksehjelp 9

4 Dagens regler 10

4.1 Leksehjelp 10

4.2 Tilpasset opplæring og tilfredsstillende utbytte av opplæringen 11

4.3 Intensiv opplæring på 1. til 4. trinn 11

4.4 Gruppetilhørighet 11

4.5 Forholdet mellom antall lærere og antall elever 11

5 Forslag om å innføre en plikt til å gi deler av opplæringen på 1.-2. trinn som smågruppeundervisning 12

5.1 Innledning 12

5.2 Lesing, skriving og regning som tema for smågruppeundervisningen 12

5.3 Hvilke trinn som bør omfattes av et krav om smågruppeundervisning 13

5.4 Gruppestørrelse 13

5.5 Krav til at deler av opplæringen må gis som smågruppeundervisning 13

5.6 Lærere som ansvarlige for smågruppeundervisningen 14

5.7 Plassering av bestemmelsen i loven 14

5.8 Forskriftshjemmel 14

5.9 Plikt til smågruppeundervisning for private skoler 14

6 Forslag om å oppheve plikten til å tilby leksehjelp 15

6.1 Innledning 15

6.2 Historikk 15

6.3 Oppheve kravet om å tilby gratis leksehjelp 16

6.4 Øvrige bestemmelser som omtaler leksehjelp 17

7 Økonomiske og administrative konsekvenser 18

8 Forslag til lov- og forskriftsendringer 19

1 Innledning

Kunnskapsdepartementet sender med dette på høring forslag til endringer i lov 9. juni 2023 nr. 30 om grunnskoleopplæringa og den vidaregåande opplæringa (opplæringsloven) og lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskoleloven).

Departementet foreslår å lovfeste en plikt for de offentlige skolene og private skoler godkjent etter privatskoleloven til å organisere deler av opplæringen på 1. til 2. trinn i lesing, skriving og regning som smågruppeundervisning.

Departementet foreslår videre å oppheve plikten kommuner og private skoler har til å tilby leksehjelp etter opplæringsloven § 4-4 og privatskoleloven § 7-1 e, med tilhørende forskrifter.

Departementet ber om høringsinstansenes syn på forslaget.

2 Bakgrunnen for forslaget

I *Regjeringens plan for Norge (2025–2029)* viser regjeringen til at den særlig skal prioritere lesing, skriving og regning. Regjeringen skal få flere bøker inn i skolen, styrke lese- og skriveopplæringen, gi flere elever intensiv opplæring, sette ned en lesekommisjon og sørge for at skolen legger til rette for mer konsentrasjon og mindre skjermbruk.

I 2026 lanserte regjeringen *Leseløftet*, og målet er at norske elever igjen skal bli blant verdens beste lesere.

En rekke undersøkelser har over tid vist at norske barn og unge har lavere leseprestasjoner og lavere leselyst enn tidligere. Det er særlig bekymringsfullt fordi lesing er inngangen til annen læring og for deltakelse i skolen og arbeidslivet. Departementet mener at det er viktig å snu denne utviklingen.

For å bidra ytterligere til å snu den negative lesetrenden, foreslår departementet nå flere tiltak for å sikre bedre leseopplæring. Departementet har allerede satt av betydelige midler til skolebibliotek, bøker i barnehagen og flere lærebøker i skolen. Videre er det satt ned en lesekommisjon som skal beskrive hvordan barnehager og skoler kan jobbe med lesing og anbefale konkrete tiltak.

For å styrke arbeidet med begynneropplæringen i lesing, skriving og regning, mener departementet at ressursene som er knyttet til den lovpålagte ordningen med leksehjelp heller bør gå til andre tiltak, blant annet smågruppeundervisning i lesing, skriving og regning og andre tiltak for bedre lesing i Leseløftet.

3 Kunnskapsgrunnlaget

3.1 Gruppestørrelser i dag

Vi har ikke oppdatert kunnskap om hvilken gruppestørrelse skolene faktisk har i dag. I et arbeidsnotat fra 2023 har NIFU forsøkt å beregne hva gjennomsnittlig klassestørrelse var i

2022. NIFU fant da at gjennomsnittlig klassestørrelse i 1. til 4. trinn var om lag 17 elever.[1] Det er ikke noen generelle krav om gruppestørrelse i dag utover at ingen klasser/grupper kan være større enn det som er trygt og pedagogisk forsvarlig, og lærernormen er fastsatt som gjennomsnitt på skolenivå per hovedtrinn. I dag tilsier normen at det skal være i gjennomsnitt 15 elever per lærer på 1. til 4. trinn. Skoleåret 2025-26 er det 92 prosent av offentlige grunnskoler som oppfyller lærernormen på 1.–4. trinn (89 prosent i fjor).

3.2 Effekten av smågruppeundervisning

Forskning peker på at undervisning i smågrupper kan være positivt for elevenes læring når det er godt organisert og brukes i en avgrenset periode. Ekspertgruppen om betydningen av barnehage, skole og SFO for sosial utjevning og sosial mobilitet (Løken-gruppen) har redegjort utfyllende for både internasjonal og nasjonal forskning på smågruppe-undervisning.[2]

Ekspertgruppen peker blant annet på at den internasjonale forskningslitteraturen viser at smågruppeundervisning kan ha betydelige effekter på elevers læring. Metaanalyser av forskning på ulike utdanningstiltak konkluderer med at smågruppeundervisning er et av de mest lovende tiltakene. De fleste rapportene Løken-gruppen viser til trekker fram smågruppeundervisning (tutoring) forstått som én-til-én undervisning eller undervisning i små grupper (opptil fem elever). En analyse som sammenlignet effekten av ulike tiltak for elever med lav sosioøkonomisk status, fant også signifikant effekt av smågruppeunder-visning på over fem elever. Det var imidlertid ikke tilstrekkelig antall forsøk med denne formen for å kunne konkludere med at funnene er robuste.[3]

En annen metaanalyse, som kun undersøkte effekten av smågruppeundervisning, fant at smågruppeundervisning utført av lærer eller annen profesjonell hadde større effekt enn dersom assistenter eller foreldre gjennomførte undervisningen. Det var også større effekt av smågruppeundervisning som en del av skolehverdagen enn utenfor skolen. Generelt var effekten størst på lavere trinn. Dette gjelder særlig for lesing, mens matematikk hadde noe større effekt på høyere trinn.[4]

Løken-gruppen trekker også fram enkelte norske studier med smågruppeundervisning. Noen av disse prosjektene er primært knyttet til elever som av ulike grunner strever med fag eller ferdigheter, mens andre måler effekt på alle typer elever.

---

[1] Organisering av klasser og undervisning i grunnskolen: Femte delrapportering fra Evaluering av norm for lærertetthet

[2] Et jevnere utdanningsløp - regjeringen.no

[3] Dietrichson, J., Bøg, M., Filges, T. og Klint Jørgensen, A.-M. (2017). Academic Interventions for Elementary and Middle School Students With Low Socioeconomic Status: A Systematic Review and Meta-Analysis. Review of Educational Research, 87 (2), 243–282.

[4] Nickow, A., Oreopoulos, P. og Quan, V. (2020). The impressive effects of tutoring on prek-12 learning: A systematic review and meta-analysis of the experimental evidence. NBER Working Paper 27476.

I et prosjekt kalt «1+1-prosjektet» fikk skoler i en forsøksgruppe ressurser til å ansette en ekstra lærer til å gjennomføre smågruppeundervisning i matematikk på 2.–4. trinn. Smågruppene besto av 4−6 elever, og undervisningen skulle foregå parallelt med all ordinær matematikkundervisning og ha undervisning i de samme temaene som den ordinære klassen. Alle elevene skulle delta i smågruppeundervisning i minst to perioder hvert skoleår, og hver periode skulle vare i 4–6 sammenhengende uker. Skolene i sammenligningsgruppen fortsatte som før. Resultatene viste at elevene som deltok i forsøket, gjorde det bedre på nasjonale prøver i femte trinn i matematikk.[5]

I prosjektet «På sporet» ved Universitetet i Stavanger ble tilpasset gruppeundervisning til førsteklassinger som strever i lese- og skriveopplæringen prøvd ut. På tiltaksskolene fikk barn i risikogruppen smågruppeundervisning med lærer og med tilpasset pedagogisk programvare. Prosjektet fant at dette hadde betydelig positiv effekt på lese- og staveferdigheter, og senket risikoen for å skåre bekymringsfylt lavt på kartleggingsprøven i lesing.[6]

Det er også gjennomført forskning på smågruppeundervisning for eldre elever, for eksempel blant 8.-klassinger i Norge, i regi av «Program for bedre gjennomføring». Her fant forskerne positive effekter av tilrettelagt matematikkundervisning i smågrupper for elever med svakere prestasjoner på nasjonale prøver.[7]

Løken-gruppen konkluderer basert på den samlede forskningen med at det er omfattende forskningsbelegg for at «målrettet bruk av ressurser i form av intensiv smågruppeundervisning kaster av seg». På bakgrunn av dette anbefaler ekspertgruppen økt bruk av midlertidig inndeling i små grupper hvor undervisningsopplegget blir tilrettelagt til elevenes faglige nivå. Ekspertgruppen anbefalte primært at faglig tilrettelagt undervisning i mindre grupper burde gis til elever på alle skoler som presterer faglig svakt i matematikk og lesing. Som alternativ eller supplement kunne smågruppeundervisning gis som universelt tiltak innad i bydeler eller skoler i bestemte områder som er definert til å være levekårsutsatt. Her mente Løken-gruppen at intensiv smågruppeundervisning i perioder ville kunne bidra til en økning i læringsutbytte for alle elever.

---

[5] Bonesrønning, H., Finseraas, H., Hardoy, I., Iversen, J. M. V., Nyhus, O. H., Opheim, V., Salvanes, K. V., Sandsør, A. M. J. og Schøne, P. (2022). Small-group instruction to improve student performance in mathematics in early grades: Results from a randomized field experiment. Journal of Public Economics, 216, 104765.

[6] Solheim, O. J., Frijters, J. C., Lundetræ, K. og Uppstad, P. H. (2018). Effectiveness of an early reading intervention in a semi-transparent orthography: A group randomised controlled trial. Learning and Instruction, 58, 65–79.

[7] Kirkebøen, L. J., Gunnes, T., Lindenskov, L. og Rønning, M. (2021). Didactic methods and small-group instruction for low-performing adolescents in mathematics: Results from a randomized controlled trial. Revise og resubmit i Scandinavian Journal of Economics.

Flere av medlemmene i ekspertgruppen har i en artikkel pekt på enkelte kjennetegn for effektiv smågruppeundervisning:[8]

- At elevene får tilstrekkelig smågruppeundervisning i en vedvarende periode
- At elevenes kunnskap og ferdigheter følges opp kontinuerlig
- At innholdet i undervisningen ligger tett på læreplanen
- At det er en god relasjon mellom smågruppeunderviser og elev
- At det gis opplæring og veiledning til smågruppeunderviser.

Det gjennomføres allerede en-til-en eller smågruppeundervisning i skolen i dag, og en del av dette er forankret i bestemmelsen om intensiv opplæring, jf. opplæringsloven § 11-3. I «Spørsmål til Skole-Norge høsten 2020» (Vika mfl., 2021) viser svarene fra skoleledere at 90 prosent av skolene med barnetrinn tilbyr intensiv opplæring. Om lag 90 prosent av skolene tilbyr intensiv opplæring på 2.- og 3. trinn, og 80 prosent gir tilbud på 1. og 4. trinn. Over 60 prosent av skolelederne svarer at den intensive undervisningen hoved-sakelig blir organisert i grupper på 2–5 elever. Det er mest vanlig med intensiv opplæring i lesing. Over 60 prosent av skolelederne svarer at minst 10 prosent av elevene mottar intensiv opplæring i lesing, mens de tilsvarende tallene for skriving og regning er henholdsvis 47 og 46 prosent.[9]

Løken-gruppen diskuterer også effekten av en generell økning i lærertetthet. Den omfattende norske forskningen på lærertetthet (som studerer endringer i klassestørrelse / lærertetthet i intervallet 15–30 elever) finner små eller ingen effekter på kort- eller langsiktige målbare utfall.[10] Imidlertid viser evalueringen av norm for lærertetthet at de ekstra lærerressursene som fulgte av innføringen av lærernormen i større grad ble brukt til å styrke lærertettheten i eksisterende klasser enn å gjennomføre smågruppeundervisning utenom klasserommet. Bruk av ekstra lærer- eller assistentressurser i eksisterende klasser/basisgrupper gjelder særlig i fag som er nært knyttet til grunnleggende ferdigheter, som matematikk og norsk, på de laveste trinnene i grunnskolen.[11]

For at smågruppeundervisning skal ha effekt må altså gruppen være tilstrekkelig liten. Det er ikke realistisk i de fleste kommuner å dele alle elevene i små grupper på 5 elever i store deler av opplæringen. Det er heller ikke ønskelig sett fra et skolemiljøperspektiv. En rullering, der en liten gruppe elever tas ut til smågruppeundervisning i en periode, før

---

[8] Sosiale forskjeller i skolen: Smågruppeundervisning er et tiltak som fungerer. Norske forskere har en klar anbefaling til kunnskapsminister Kari Nessa Nordtun. – Morgenbladet

[9] Spørsmål til Skole-Norge : Analyser og resultater fra Utdanningsdirektoratets spørreundersøkelse til skoler og skoleeiere høsten 2020 - Nasjonalt vitenarkiv

[10] Et jevnere utdanningsløp – regjeringen.no

[11] Reiling, R. B. (2023). Organisering av klasser og undervisning i grunnskolen: Femte delrapportering fra Evaluering av norm for lærertetthet. Arbeidsnotat 2023: 6. NIFU.

neste gruppe tas ut i smågruppeundervisning er både mest realistisk og støttes mest av forskningen.

Videre er det sentralt at elevene ikke deles inn i permanente grupper etter nivå. Det offentlige utvalget som så på kjønnsforskjeller i skoleprestasjoner og utdanningsløp (Stoltenberg-utvalget) peker blant annet på at fast eller permanent nivådeling ofte fører til mindre konstruktive vennestrukturer i de svake klassene, og elevene har ofte vansker med å forplikte seg til skolearbeidet. [12] Læringsmiljøet er ofte lite støttende for elever som ønsker å gjøre det beste ut av situasjonen. Videre er det liten bevegelse på tvers av nivåene når elevene først er fordelt, og den vanligste bevegelsen går fra høye til lave nivåer, ikke motsatt vei. Stoltenberg-utvalget skriver at «samlet synes forskningen på nivådeling å vise at den bidrar lite eller ingenting til at elever anstrenger seg mer for å bedre sine prestasjoner, og i tillegg kan nivådeling virke negativt både skolefaglig og sosialt».

Undervisning i små grupper benyttes også ofte som et spesialpedagogisk tiltak for elever med behov for tilrettelegging. Undersøkelser viser at slik organisering utenfor fellesskapet kan ha negativ effekt på trivsel og tilhørighet for disse elevene.[13] Det kan oppleves som et paradoks at mer differensiert støtte på den ene siden kan være nødvendig for at elever skal oppleve mestring og få et forsvarlig opplæringstilbud, samtidig som økt bruk av smågrupper kan innebære mindre deltakelse i klassefellesskapet og dermed svekke sosial inkludering for enkelte elever. Erfaringene fra spesialpedagogisk forskning er relevante også for organisering innenfor det allmennpedagogiske tilbudet. De potensielt negative effektene som organisering i små grupper kan ha på trivsel og tilhørighet, kan forsøkes motvirket gjennom at alle elever mottar undervisning i små grupper i perioder og at deltakelsen i de små gruppene er av begrenset varighet.

Permanent nivådeling er ikke tillatt i norsk skole, jf. opplæringsloven § 14-2, som sier at elevene kan deles inn i grupper etter faglig nivå i særskilte og avgrensede deler av opplæringen, dersom det er nødvendig for at en eller flere av elevene skal få et tilfredsstillende utbytte av opplæringen. Manglende tilgang på rom eller andre begrensninger i fysiske rammer er en mulig forklaring på hvorfor skoler med tilstrekkelig lærertetthet ikke tilbyr smågruppeundervisning i dag. Mange av skolelederne opplever at de har for få klasserom og grupperom. Dette gjør det vanskelig å opprette nye klasser eller å dele klassene i to (eller i mindre grupper) for parallellundervising. På grunn av manglende klasse- eller grupperom har skoleledere også sett seg nødt til å benytte ekstra lærerressurser i en tolærerordning.[14]

---

[12] NOU 2019: 3 Nye sjanser – bedre læring Kjønnsforskjeller i skoleprestasjoner og utdanningsløp

[13] Caspersen m.fl. (2026) Tett på – nye kompetansefellesskap i skole, barnehage og PPT, NTNU Samfunnsforskning

[14] Sandsør, A. M. J., Reiling, R. B., Skålholt, A., & Pedersen, C. (2020). Evaluering av norm for lærertetthet: Analyse av GSI og spørreundersøkelse til skoleledere og skoleeiere. Tredje delrapportering. NIFU arbeidsnotat 2020:2.

Som nevnt ovenfor er Løken-gruppens primære anbefaling at midlertidig smågruppe-undervisning gis som tilbud på alle skoler for elever som skårer lavt på akademiske tester, alternativt som universelt tiltak innad i bydeler eller skoler i bestemte områder som er definert til å være levekårsutsatt. Departementet vil her vise til at det allerede er en bestemmelse i opplæringsloven som stiller krav til intensiv opplæring i lesing, skriving og regning for elever som står i fare for ikke å ha forventet progresjon. Departementets forslag er derfor at smågruppeundervisning skal kunne gis i perioder til alle elever, som et forebyggende tiltak. Dette er i tråd med funnene fra 1+1-prosjektet, som fant at både lavtpresterende og høytpresterende hadde god nytte av tiltaket. Løken-gruppen peker imidlertid som en generell betraktning på at dersom universelle tiltak skal kunne redusere ulikhet, må de gagne barn fra lavere sosial bakgrunn mest.

3.3 Leksehjelp

Prosjekt leksehjelp ble gjennomført i perioden 2006-2008 av Utdanningsdirektoratet på oppdrag fra Kunnskapsdepartementet. Totalt 35 prosjekter mottok støtte til leksehjelpsaktiviteter. I sluttrapporten fra prosjektet framhevet SINTEF følgende suksesskriterier for et vellykket leksehjelptilbud:

- Skolen har et avklart forhold til lekser og hvilken funksjon leksene skal ha.
- Rekrutteringen av elever til leksehjelp er gjennomtenkt slik at man også når elevene med størst behov for læringsstøtte.
- Leksehjelpen oppfattes som et tilbud til alle.
- Forholdet mellom leksehjelp, skole og hjem preges av gjensidig kontakt og tillit.
- Leksehjelperne er kjent med skolens arbeid og planer.
- Leksehjelperne besitter god fagkompetanse, didaktisk kompetanse og relasjonell kompetanse.

Ordningen med obligatorisk leksehjelp på 1.-4. trinn ble innført i 2010, og evaluert to år etter innføringen. Evalueringen fant blant annet at det var store variasjoner i utforming av leksehjelptilbudet og mange skoleledere og skoleeiere var kritiske til nytten av leksehjelpen på 1. trinn.[15]

Et av hovedfunnene var at leksehjelpen i liten grad så ut til å rokke ved de systematiske forskjellene i elevers skoleresultater som knytter seg til kjønn, sosioøkonomisk familiebakgrunn og innvandringsbakgrunn. Rapporten tar opp at det er utfordrende å organisere et godt leksehjelptilbud som både tar hensyn til at «alle skal med» og til at ordningen skal virke sosialt utjevnende. Det fremkom også at foreldre vurderer at leksehjelptilbudet fungerer bedre for de flinke elevene enn for de svake, og at det er en utfordring å rekruttere de elevene som har mest behov for leksehjelp. Evalueringen viste at 55 prosent av skolene ikke brukte noe personale med pedagogisk kompetanse som

[15] Backe-Hansen, E., A. Bakken og L. Huang (2013): Evaluering av leksehjelptilbudet 1.–4. trinn, Sluttrapport.

leksehjelpere, mens 11 prosent brukte utelukkende personale med pedagogisk kompetanse. Resten brukte en blanding.[16]

Fra høsten 2014 ble ordningen endret slik at kommunene sto fritt til å fordele timene på hvilke trinn i grunnskolen de ønsket. Tilbudet om obligatorisk leksehjelp i grunnskolen, slik den er regulert i opplæringsloven i dag, er ikke evaluert.

Ifølge Spørsmål til Skole-Norge våren 2019 gis leksehjelp i 88 prosent av norske grunnskoler. Den gjennomsnittlige andelen elever som får tilbud om leksehjelp, uavhengig av trinn, er 25 prosent for landet sett under ett. Omfanget av leksehjelp for 1.–4. trinn og for ungdomstrinnet utgjør i gjennomsnitt en time per uke, og i overkant av to timer for 4.–7. trinn.[17] Tall fra GSI viser at andelen elever som deltar i leksehjelpen har sunket de siste årene, fra nær 18 prosent i skoleåret 2019/2020 til om lag 14 prosent i skoleåret 2025/2026. Leksehjelp er mest i bruk på 4.-7. trinn.

4 Dagens regler

4.1 Leksehjelp

Etter opplæringsloven § 4-4 skal alle kommuner ha tilbud om gratis leksehjelp til elever i grunnskolen. Leksehjelp er ikke en del av den pliktige grunnskoleopplæringen, men et tilbud som det er frivillig for elevene å delta på. Med leksehjelp menes både hjelp til lekser i tradisjonell forstand og hjelp til skolearbeid ellers, og leksehjelp skal tilbys uavhengig av om skolen gir elevene lekser i tradisjonell forstand eller ikke, jf. Prop. 57 L (2022-2023) kapittel 69 merknad til § 4-4.

Departementet kan gi nærmere føringer om leksehjelptilbudet i forskrift. Etter opplæringsforskriften § 2-1 følger det at kommunen skal ha et tilbud om leksehjelp på minst åtte timer hver uke. Kommunen fordeler timene fritt på alle trinnene i grunnskolen. Plikten til å tilby leksehjelp innebærer altså ikke at alle elever har rett på leksehjelp hele grunnskolen, men kommunen bestemmer fritt hvordan tilbudet skal innrettes, herunder på hvilke trinn og i hvilke fag leksehjelp skal tilbys og på hvilket tidspunkt leksehjelpen gis. Det stilles ikke kvalifikasjonskrav til leksehjelperne. Det betyr at leksehjelp kan gis av ufaglærte ansatte, som ikke har lærerkompetanse.

Tilsvarende regulering finnes i privatskoleloven § 7-1 e og privatskoleforskriften § 2-1. I privatskoleforskriften § 2-1 fremgår det også at skoler som ikke tilbyr alle trinn i grunnskolen, kan redusere timetallet etter hvor mange trinn de tilbyr.

---

[16] Bache-Hansen, E., A. Bakken og L. Huang (2013): Evaluering av leksehjelptilbudet 1.–4. trinn, Sluttrapport.

[17] Rogde K., S. Daus, C. Pedersen, K. Vaagland og R. A. Federici (2019): Spørsmål til Skole-Norge Analyser og resultater fra Utdanningsdirektoratets spørreundersøkelse til skoler og skoleeiere våren 2019. NIFU rapport 2019:8.

4.2 Tilpasset opplæring og tilfredsstillende utbytte av opplæringen

Etter opplæringsloven § 11-1 følger det at kommunen og fylkeskommunen skal sørge for at opplæringen er tilpasset den enkelte eleven, slik at alle elevene får tilfredsstillende utbytte av opplæringen, uavhengig av individuelle forutsetninger, og slik at alle skal få utnyttet og utviklet evnene sine.

Kommunen og fylkeskommunen plikter videre å sørge for at lærerne følger med på utviklingen til elevene og melder fra til rektor dersom det er tvil om at en elev har tilfredsstillende utbytte av opplæringen, jf. opplæringsloven § 11-2. Om det må til, skal skolen sette i verk egnede tiltak etter §§ 11-1 og 11-3.

4.3 Intensiv opplæring på 1. til 4. trinn

Opplæringsloven § 11-3 slår fast at kommunen skal sørge for at elever på 1. til 4. trinn som står i fare for å ikke ha forventet progresjon i lesing, skriving eller regning, raskt får egnet intensiv opplæring. Dersom det er det beste for eleven, kan den intensive opplæringen i en kort periode gis som eneundervisning, noe som innebærer et unntak fra kravet om gruppetilhørighet etter § 14-2, se neste punkt. Reglene om organiseringen av opplæringen i § 14-2 gjelder for øvrig ellers, jf. Prop. 57 L (2022-2023) s. 604.

4.4 Gruppetilhørighet

Opplæringsloven § 14-2 fastsetter at kommunen og fylkeskommunen skal sørge for at hver elev hører til en klasse og har så mye opplæringstid i klassen at eleven kan utvikle sosial tilhørighet. Videre fremgår at elevene kan deles i andre grupper i deler av opplæringen, og at klassene og gruppene skal settes sammen slik at skolen blir en møteplass der elevene utvikler toleranse og respekt for hverandre. Hvor mye opplæringstid elevene må ha i klassen for å oppnå sosial tilhørighet er en skjønnsmessig vurdering.

Det stilles også visse krav til inndelingen i klasser eller grupper. Ingen klasser eller grupper skal være større enn det som er trygt og pedagogisk forsvarlig, og det er begrensninger i adgangen til å dele elever inn etter faglig nivå, kjønn og etnisitet. Elevene kan deles inn i grupper etter faglig nivå i særskilte og avgrensede deler av opplæringen, dersom det er nødvendig for at en eller flere av elevene skal få et tilfredsstillende utbytte av opplæringen, jf. tredje ledd.

4.5 Forholdet mellom antall lærere og antall elever

Departementet kan gi forskrift om forholdet mellom antall lærere og antall elever per skole eller per kommune, jf. opplæringsloven § 14-3.

I opplæringsforskriften § 12-19 er det fastsatt at forholdet mellom elever og lærere i ordinær undervisning på en grunnskole i gjennomsnitt maksimalt skal være 15 elever per lærer på 1. til 4. trinn og 20 elever per lærer på 5. til 10. trinn. Denne bestemmelsen er ofte omtalt som lærernormen.

5 Forslag om å innføre en plikt til å gi deler av opplæringen på 1.-2. trinn som småguppeundervisning

5.1 Innledning

Departementet foreslår å innføre et krav om småguppeundervisning for 1.-2. trinn. Departementet viser til at forskning peker på at undervisning i småguppper kan være positivt for elevenes læring når det er godt organisert og for en avgrenset periode (se nærmere om bakgrunnen og kunnskapsgrunnlaget i punkt 2 og 3).

Formålet med departementets forslag er å forebygge at elever faller fra i begynner-opplæringen av grunnleggende ferdigheter som lesing, skriving og regning. Småguppe-undervisningen skal ikke være et spesialtilbud, men omfatte samtlige elever.

5.2 Lesing, skriving og regning som tema for småguppeundervisningen

Som vist i bakgrunnen for forslaget er det avdekket særlige utfordringer med at norske barn og unge har lavere leseprestasjoner og lavere leselyst enn tidligere. Samtidig har regjeringen slått fast at den særlig skal prioritere lesing, skriving og regning. Departementet har derfor vurdert om temaet for småguppeundervisningen bør begrenses til lesing, eller om lesing, skriving og regning skal omfattes. De særlige utfordringene med norske elevers leseprestasjoner kan tilsi at småguppeundervisningen målrettes til leseopplæringen.

Departementet mener likevel at et krav som utelukkende er knyttet til lesing kan være for snevert og ikke nødvendigvis treffe på lokale behov. Ved noen skoler kan behovet for småguppeundervisning være større i regning enn i lesing. Departementet mener at skolene derfor bør gis et handlingsrom når det gjelder valg av tema for småguppe-undervisningen, likevel slik at småguppeundervisningen må gjelde opplæring i en eller flere av de grunnleggende ferdighetene lesing, skriving eller regning. Departementet viser til at det er godt forskningsmessig belegg for at småguppeundervisning kan gi gode læringsresultater i både skriving og regning i tillegg til lesing. Småguppeundervisning er med andre ord gunstig for flere grunnleggende ferdigheter enn bare lesing.

Ved at småguppeundervisningen kan omfatte både lesing, skriving og regning, vil bestemmelsen også svare godt til opplæringsloven § 11-3 om intensiv opplæring for elever som står i fare for ikke å ha forventet progresjon i lesing, skriving eller regning. Departementet mener at en ny bestemmelse om småguppeundervisning, som er ment å ha en preventiv effekt, ikke bør ha et snevrere virkeområde enn bestemmelsen om intensiv opplæring, som er ment å ha en reparerende effekt.

5.3 Hvilke trinn som bør omfattes av et krav om smågruppeundervisning

Departementet foreslår et krav om smågruppeundervisning for 1.-2. trinn, fordi læringen som skjer på disse trinnene danner et fundament for all senere opplæring i lesing, skriving og regning.

Behovet for å forebygge at enkeltelever blir hengende etter i lese-, skrive- og regneopplæringen, er også størst på de aller tidligste trinnene. Selv om smågruppeundervisning også kan ha effekt på høyere trinn, viser forskningen at effekten av smågruppeundervisning er høyest på lavere trinn. Ressursene utnyttes derfor best om de konsentreres til 1.-2. trinn. Elever på 1.-4. trinn som ikke har forventet progresjon i lesing, skriving eller regning, skal uansett få egnet intensiv opplæring, jf. opplæringsloven § 11-3. Det er også mulig for skolene å dele inn i mindre grupper etter behov i andre deler av opplæringsløpet, jf. § 14-2. Dersom tiltak etter § 11-3 ikke er tilstrekkelig for at en elev får tilfredsstillende utbytte av opplæringen, har eleven også rett til individuelt tilrettelagt opplæring, jf. opplæringsloven § 11-7.

5.4 Gruppestørrelse

Departementet mener at det ikke bør stilles konkrete krav til gruppestørrelse i lovbestemmelsen, men at gruppestørrelse omtales i merknad. Det er stor variasjon mellom antall elever på ulike skoler, og det er viktig at bestemmelsen er fleksibel nok til å tilpasses det konkrete undervisningsbehovet. Derfor bør det være opp til den enkelte skole å avgjøre gruppestørrelse etter hensiktsmessighet og ressurser.

Skolene bør imidlertid innrette smågruppeundervisningen i grupper hvor gruppestørrelsen gir god pedagogisk effekt. For at tilrettelagt undervisning i små grupper skal ha betydelig effekt, viser forskning at gruppestørrelsen ikke bør være for stor. De fleste utprøvinger av smågruppeundervisning har størrelse fra 1-5 elever, men det er også påvist god effekt av smågruppeundervisning med grupper på 2-6 elever. Departementet mener i tråd med forskningen at gruppestørrelsen bør være på 2-6 elever, likevel slik at skolene gis en viss fleksibilitet til å tilpasse gruppestørrelsen for smågruppeundervisningen i tråd med lokale behov og ressurser.

Paragraf 11-3 om intensiv opplæring åpner for eneundervisning av elever som står i fare for å ikke nå forventet progresjon i lesing, skriving og regning på 1.- 4. trinn. Departementet mener det ikke bør gis en generell adgang til eneundervisning gjennom bestemmelsen om smågruppeundervisning.

5.5 Krav til at deler av opplæringen må gis som smågruppeundervisning

Departementet mener at det bør stilles krav til at deler av opplæringen i lesing, skriving og regning må gis som smågruppeundervisning, men at skolene selv bør avgjøre hvor stor del av opplæringen som skal skje som smågruppeundervisning.

Departementet mener også at skolene bør ha frihet til å avgjøre når smågruppeundervisningen skal skje, samt å vurdere fordelingen av smågruppetimene på lesing, skriving og regning (og at de ikke må prioritere alle tre). Enkelte skoler kan for eksempel ønske å konsentrere ressursene som går til smågruppeundervisning til en kortere periode for eksempel på begynnelsen av året, mens andre vil ønske å ha noe smågruppeundervisning hele året. Her vil skolene kunne ha ulike behov.

5.6 Lærere som ansvarlige for smågruppeundervisningen

Departementet mener at det er lærere som bør stå for smågruppeundervisningen, i tråd med dagens regler, og forskning om hva som skal til for at smågruppeundervisning har ønsket effekt. Mange skoler har gode erfaringer med egne leselærere, som bidrar inn i begynneropplæringen, intensiv opplæringen og med veiledning av andre faglærere. Det følger av opplæringsloven § 17-6 at lærere har faglig ansvar for opplæringen. Kravet vil gjelde også når undervisning organiseres som smågruppeundervisning. Departementet mener at denne løsningen er ønskelig og ser ikke behov for unntak fra denne regelen i forbindelse med dette forslaget.

5.7 Plassering av bestemmelsen i loven

Departementet har vurdert ulike plasseringer for en bestemmelse om smågruppe-undervisning i loven. Etter en samlet vurdering mener departementet at bestemmelsen kan plasseres som ny § 4-4, til erstatning for dagens § 4-4 om leksehjelp, som foreslås opphevet (se punkt 6 nedenfor). Kapittel 4 regulerer ulike (sær)aspekter av grunnskole-opplæringen, og departementet mener derfor at bestemmelsen vil passe godt her.

5.8 Forskriftshjemmel

Selv om departementet i utgangspunktet mener at de fleste spørsmål knyttet til organiseringen og gjennomføringen av smågruppeundervisningen bør avgjøres lokalt på skolene, ser departementet at det kan være behov for å regulere ulike aspekter av smågruppeundervisningen nærmere sentralt. Departementet mener derfor at det vil være behov for en forskriftshjemmel som gir adgang til å regulere spørsmål knyttet til organisering og gjennomføring av smågruppeundervisning nærmere. Forskriftshjemmelen kan brukes til å stille nærmere krav til gruppestørrelsen og omfanget av smågruppeundervisningen (dvs. andel av undervisning som må foregå som smågruppeundervisning). Det vil være aktuelt å foreslå mer konkretiserte krav i forskrift dersom det viser seg at lovbestemmelsen ikke fører til praksisendring i ønsket grad.

Et eventuelt forslag til forskrift med nærmere krav til smågruppeundervisningen på et senere tidspunkt vil på vanlig måte være gjenstand for høring.

5.9 Plikt til smågruppeundervisning for private skoler

Departementet mener at ressursene som frigjøres ved oppheving av kravet til å tilby leksehjelp for privatskolene, også bør brukes til å styrke elevenes begynneropplæring i

skriving, regning og lesing ved bruk av smågruppeundervisningen. Skoler godkjent etter privatskoleloven skal tilby opplæring som er jevngod med opplæringen som gis i offentlige skoler, jf. privatskoleloven § 2-3 første ledd. Etter departementets vurdering tilsier det at kravet om å tilby deler av begynneropplæringen i lesing, skriving og regning også bør gjelde for private skoler godkjent etter privatskoleloven. Departementet viser til begrunnelsen i punkt 2 ovenfor og departementets øvrige vurderinger i punkt 5.1-5.8.

Selv om plikten som foreslås her er overordnet, ser departementet at skoler godkjent etter privatskoleloven kan ha andre pedagogiske og/eller organisatoriske rammer for opplæringen som kan tilsi at et krav om smågruppeundervisning ikke bør gjelde. Departementet ber derfor særlig om høringsinstansenes synspunkter på om det bør være en plikt til smågruppeundervisning for skoler godkjent etter privatskoleloven, eller om det bør være unntak for alle eller noen skoler, eksempelvis skoler godkjent etter § 2-1 andre ledd bokstav b og f (anerkjent pedagogisk retning og særskilt tilrettelagt opplæring for elever med dokumenterte behov).

Departementet legger ellers til grunn at det særlig kan bli aktuelt å vurdere unntak for noen eller alle godkjente privatskoler dersom det senere skulle bli aktuelt å regulere nærmere krav til smågruppeundervisning i forskrift. Dette vil i så fall bli gjenstand for egen høring.

Departementet foreslår at kravet om å tilby smågruppeundervisning ikke skal gjelde for private skoler godkjent etter opplæringsloven § 22-1.

6 Forslag om å oppheve plikten til å tilby leksehjelp

6.1 Innledning

Forslaget går ut på å oppheve plikten kommuner og private skoler har til å tilby gratis leksehjelp til elever i grunnskolen. Dette vil innebære at det blir valgfritt for skoleeiere å tilby leksehjelp.

Å oppheve plikten til å tilby leksehjelp vil frigjøre midler, som departementet mener kan komme bedre til nytte andre steder.

6.2 Historikk

Plikten til å tilby leksehjelp ble innført fra skoleåret 2010–2011, den gang som en plikt for kommuner og private skoler til å tilby gratis leksehjelp til elever på 1. til 4. trinn. Det fantes leksehjelptilbud også før dette, men da som frivillige ordninger i kommunene. Ved innføringen av en lovfestet plikt ble det også bevilget midler til å tilby åtte timer gratis leksehjelp etter obligatorisk skoletid hver uke for 1. til 4. trinn, dvs. i gjennomsnitt to timer hver uke for disse trinnene. Innføring av en plikt til å tilby leksehjelp ble begrunnet med at det er store forskjeller i hvor tett oppfølging av lekser elevene får hjemmefra, og beskrevet som et målrettet tiltak for elever og foreldre som ønsker støtte i læringen, jf. Prop. 95 L (2009-2010) s. 8. I forskrift var det utdypet at formålet med leksehjelpen var å

gi eleven støtte til læringsarbeidet, opplevelse av mestring, gode rammer for selvstendig arbeid og å medvirke til utjevning av sosiale forskjeller i opplæringen.

Fra skoleåret 2014–2015 ble det vedtatt endringer i leksehjelpordningen, slik at ordningen skulle gjelde for hele grunnskolen, ikke bare 1. til 4. trinn. Omfanget på åtte uketimer ble ikke endret, men kommunene og de private skolene står fritt til å fordele disse timene på de ulike årstrinnene. I Prop. 68 L (2013-2014) vises det til at behovet for leksehjelp erfaringsmessig er større på ungdomstrinnet enn på de lavere trinnene, når faglig nivå og vanskelighetsgrad øker. Departementet la til grunn at kommunene og skolene selv bør avgjøre på hvilke trinn elevene skal tilbys leksehjelp, for å få best mulig effekt ut av tiltaket.

I Meld. St. 6 (2019-2020) uttalte regjeringen at de ønsket å endre regelverket for leksehjelp for å gjøre ordningen mer fleksibel, ved å gi kommunene anledning til å redusere antall timer leksehjelp per uke forutsatt at kommunen benyttet pedagoger til tilbudet. Forslaget baserte seg mellom annet på erfaringer fra forsøk i Asker, Bærum og Tromsø kommune. I tillegg ble det i meldingen uttalt at regjeringen vil vurdere om skolene kan benytte leksehjelptimene som del av den obligatoriske opplæringen.

Dette forslaget ble ikke fulgt opp, og ved fastsettelse av ny opplæringslov ble bestemmelsen om leksehjelp i all hovedsak videreført. Det ble foretatt en språklig forenkling, og rettslig overflødige deler av tidligere paragraf ble fjernet, jf. Prop. 57 L (2022-2023). Kravet om å tilby 8 timer leksehjelp i uken ble videreført i ny opplæringsforskrift.

6.3 Oppheve kravet om å tilby gratis leksehjelp

I statsbudsjettet for 2010 og 2011 ble det bevilget midler til 8 timers gratis leksehjelp i grunnskolen fordelt på 1. til 4. trinn. Midlene ble lagt i rammetilskuddet til kommunene. I 2026 er kostnaden for 8 timer leksehjelp beregnet til om lag 840 millioner kroner.

Regjeringen har et overordnet mål om å sikre best mulig bruk av samfunnets ressurser, jf. Plan for Norge. Departementet legger til grunn at leksehjelp er et nyttig tilbud for mange, men mener at disse midlene kan komme bedre til nytte andre steder.

Leksehjelp er ikke en del av den obligatoriske opplæringen til elevene, men et ekstratilbud som blant annet har som formål å bidra til økt mestring hos elevene og utjevne sosiale forskjeller. Tilgjengelig kunnskapsgrunnlag synes å tilsi at leksehjelptilbudet fungerer best for de faglig sterke elevene, og ikke ser ut til å ha hatt den sosialt utjevnende effekten som var ønsket. Tilbudet har antakelig ikke kommet elevene med størst behov mest til gode, og deltakelsen har vært nedgående over tid.

Departementet ønsker å prioritere å styrke opplæringen i de grunnleggende ferdighetene. Frigjøring av midlene som i dag er «festet» til tidskravet om leksehjelp, kan for eksempel muliggjøre mer målrettet innsats på grunnleggende ferdigheter i skoletiden gjennom mer bruk av smågruppeundervisning. Dette kan gjøre det lettere for lærerne å tilpasse opplæringen, gi elevene mer tid med lærer og tettere oppfølging.

Departementet bemerker at det fremdeles vil være mulig for skoler og kommuner å gi et tilbud om leksehjelp, dersom de opplever at dette er et ønsket og gunstig tilbud på deres skole. Mange steder finnes det også leksehjelptilbud etablert av frivillige organisasjoner. Ulike leksehjelpordninger eksisterte lenge før skolene ble pålagt å tilby dette, og både private skoler, kommuner og frivillige organisasjoner står fritt til å opprette eller videreføre et slikt tilbud.

Forslaget vil ikke påvirke skolenes adgang til å pålegge elever å gjøre oppgaver utenfor skoletiden (lekser), som reguleres i opplæringsloven § 10-6 og privatskoleloven § 5A-6.

Departementet foreslår å oppheve plikten til å tilby leksehjelp i opplæringsloven § 4-4 og privatskoleloven § 7-1 e, og gi skoleeiere frihet til å avgjøre selv om de ønsker å prioritere dette eller ikke. Tilhørende forskriftsbestemmelser i opplæringsforskriften § 2-1 og privatskoleforskriften § 2-1 vil oppheves samtidig.

6.4 Øvrige bestemmelser som omtaler leksehjelp

Leksehjelp er også omtalt i andre paragrafer i opplæringsloven, opplæringsforskriften, privatskoleloven og privatskoleforskriften. Når plikten til å tilby leksehjelp oppheves, bør henvisning til leksehjelp i andre paragrafer etter departementets syn også fjernes.

Etter opplæringsloven § 12-1 gjelder kapittelet om skolemiljø for «skolen, leksehjelpordninga og skolefritidsordninga». Departementet foreslår at henvisningen til leksehjelpordningen tas ut. Skolene kan fremdeles velge å tilby leksehjelp, og i likhet med andre frivillige tilbud skolene kan gi, vil kapittel 12 fremdeles gjelde så lenge tilbudet er knyttet til skolen. Det samme gjelder for opplæringsloven §§ 13-3 og 13-4 om forebygging og fysisk inngripen, samt opplæringsloven § 27-2 og privatskoleloven § 3-15 om forbud mot bruk av plagg som dekker ansiktet.

Opplæringsloven § 28-8 og privatskoleloven § 7-1 b regulerer ulykkesforsikring, og fastsetter at plikten til å sørge for ulykkesforsikring ikke gjelder for «leksehjelpordninga». Denne avgrensningen blir etter forslaget overflødig og foreslås derfor tatt ut.

I opplæringsloven § 17-11 og privatskolelova § 4-3 foreslås det at henvisningen til «leksehjelpa» tas ut, ettersom politiattest for lærere eller veiledere i leksehjelpsordninger som ikke faller inn under opplæringsloven er regulert i politiregisterloven § 34-14. Se forslag til endringer i politiregisterlova nedenfor.

I opplæringsforskrifta § 19-1 og privatskoleforskrifta § 13-1 reguleres grunnskolenes rapportering til Utdanningsdirektoratet. Departementet foreslår at «leksehjelptilbod» tas ut av paragrafen, slik at det ikke lenger vil være krav om å gi opplysninger om dette.

Departementet har også vurdert om det bør gjøres endringer i øvrig regelverk hvor leksehjelp er omtalt.

Leksehjelpordningen er en del av virkeområde til forskrift om helse og miljø i barnehager, skoler og skolefritidsordninger, jf. §§ 1 og 2. Departementet foreslår ikke å gjøre endringer i denne forskriften, slik at det er tydelig at forskriften fortsatt vil gjelde for eventuelle frivillige leksehjelpordninger i regi av skolen.

Etter barnevernloven § 3-4 første ledd bokstav b er leksehjelp et av hjelpetiltakene som kan pålegges barn for å sikre tilfredsstillende omsorg eller beskyttelse. Leksehjelp må her forstås vidt, og omfatter også andre leksehjelpordninger enn etter opplæringsloven og privatskoleloven. Departementet foreslår derfor ikke endringer i denne bestemmelsen.

Politiregisterforskriften § 34-14 regulerer politiattest til personer som skal arbeide som lærere eller veiledere i leksehjelps- eller mentorordninger for mindreårige, som ikke faller inn under leksehjelpordningen i opplæringsloven. Departementet foreslår at henvisningen til opplæringsloven tas ut.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Høringsforslaget innebærer at kommunene og de private skolene ikke lenger vil ha plikt til å tilby leksehjelp. Dette vil frigjøre ressurser beregnet til om lag 840 mill. kroner.

Departementet mener at høyere bruk av smågruppeundervisning kan skje innenfor rammen av dagens lærernorm, ved å organisere opplæringen på en annen måte og utnytte dagens lærerressurser bedre. Skolene kan i større grad enn i dag ha en kombinasjon av små og større grupper. Departementets vurdering er dermed at forslaget om smågruppeundervisning ikke medfører økonomiske og administrative konsekvenser i seg selv.

Innføring av et krav om smågruppeundervisning på 1. og 2. trinn forventes å gi positiv effekt på elevenes grunnleggende ferdigheter (lesing, skriving og regning), som igjen kan redusere behovet for intensiv opplæring på 1. og 2. trinn. Opplæringsloven § 11-3 slår fast at kommunen skal sørge for at elever på 1. til 4. trinn som står i fare for å ikke ha forventet progresjon i lesing, skriving eller regning, raskt får egnet intensiv opplæring. Dersom det er det beste for eleven, kan den intensive opplæringen i en kort periode gis som eneundervisning. Det er også rimelig å anta at behovet for intensiv opplæring kan reduseres på 3. og 4. trinn, som følge av at smågruppeundervisningen har en forebyggende effekt.

Smågruppeundervisning kan ifølge forskningen bidra til bedre læringsresultater og utjevne forskjeller mellom elevene. Å løfte elevenes grunnleggende ferdigheter tidlig vil gi elevene bedre forutsetninger for læring i andre fag, og for senere deltakelse i videre utdanning, arbeids- og samfunnsliv.

Dagens ressurser til leksehjelp og ressurser til lærertetthet tilsvarende dagens lærernorm er en del av tilskuddsgrunnlaget til private skoler. Departementet legger derfor til grunn at også private skoler kan organisere opplæringen på en annen måte og utnytte dagens lærerressurser bedre innenfor gjeldende rammer.

8 Forslag til lov- og forskriftsendringer

I lov 9. juni 2023 nr. 30 om grunnskoleopplæringa og den vidaregåande opplæringa gjøres følgende endringer:

§ 4-4. *Leksehjelp* endres til:

§ 4-4. Smågruppeundervisning på 1.-2. trinn
På 1.-2. trinn skal skolane organisere delar av opplæringa i lesing, skriving og rekning som smågruppeundervisning. Departementet kan gi forskrift om organiseringa og gjennomføringa av smågruppeundervisninga.

I kapittel 4 endres kapitteloverskriften til:

Kapittel 4 Skyss, *smågruppeundervisning,* skolefritidsordninga, skoletur og overgang frå barnehage til skole

I lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) gjøres følgende endringer:

§ 7-1 e. *Leksehjelp* endres til:

§ 7-1 e. Smågruppeundervisning på 1.-2. trinn
På 1.-2. trinn skal skolane organisere delar av opplæringa i lesing, skriving og rekning som smågruppeundervisning. Departementet kan gi forskrift om organiseringa og gjennomføringa av smågruppeundervisninga.

I forskrift 03. juni 2024 nr. 900 om grunnskoleopplæringa og den vidaregåande opplæringa (opplæringsforskrifta) gjøres følgende endringer:

§ 2-1. *Tilbod om leksehjelp* oppheves.

I forskrift 03. juni 2024 nr. 901 om privatskolelova (privatskoleforskrifta) gjøres følgende endringer:

§ 2-1. *Tilbod om leksehjelp* oppheves.

I følgende bestemmelser skal uttrykkene «leksehjelp», «leksehjelpa», «leksehjelpordninga» og «leksehjelptilbod» tas ut:

1. lov 9. juni 2023 nr. 30 om grunnskoleopplæringa og den vidaregåande opplæringa (opplæringslova) §§ 12-1, 13-3, 13-4, 17-11, 27-2 og 28-8.

2. lov 4. juli 2003 nr. 84 om private skolar med rett til statstilskot (privatskolelova) §§ 3-15, 4-3, 7-1 b.

3. forskrift 03. juni 2024 nr. 900 om grunnskoleopplæringa og den vidaregåande opplæringa (opplæringsforskrifta) § 19-1.

4. forskrift 03. juni 2024 nr. 901 om privatskolelova (privatskoleforskrifta) § 13-1.

I forskrift 20. september 2013 nr. 1097 om behandling av opplysninger i politiet og påtalemyndigheten (politiregisterforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 34-14 skal lyde:

Det kan utstedes barneomsorgsattest som nevnt i politiregisterloven § 39 til personer som skal arbeide som lærere eller veiledere i *leksehjelps- og mentorordninger.*